

Гарне читання

Миш сів у крісло з книжкою. Кріт зробив так само.
— Найбільше в житті мені подобається гарне читання! — сказав Миш.

— І мені! — відповів Кріт.

Невдовзі Миш засміявся:

— Ха! Ха-ха-ха-ха-ха!

А Кріт ніяк не міг усістися. Він перекинув ноги через бильце крісла. Потім сів, закинувши одну ногу на другу.

— Хо-хо-хо-хо! — і далі не вгавав Миш над своєю книжкою.

Кріт глибоко зітхнув.

— Будь ласка, припини вовтузитися, Кроте, — сказав Миш. — Я ж намагаюся читати книжку.

— Я теж намагаюся читати свою книжку, — відповів Кріт. — Але ніяк не можу вмотитися зручно.

— То візьми подушку! — порадив Миш.

Кріт відклав книжку і підвівся. Він підняв подушку, потрусив нею. Тоді опустив подушку та підбив її. Тоді поклав подушку і поплескав по ній. Нарешті Кріт сів.

- Хі-хі-хі! — сміявся Миш.
Кріт гучно гикнув.
— Що знову таке? — запитав Миш.
— У мене гикавка, — відповів Кріт.
— Спробуй затримати дихання, —
порадив Миш.

Кріт затримав дихання. Він не дихав доти, доки йому здалося, що він от-от лусне. Тоді Кріт різко видихнув.

— Чого ти від мене хочеш, Мишу? — запитав він.
— Та нічого я від тебе не хочу, — відповів Миш. — Я просто намагаюся почитати свою книжку.
— А я все одно — гик! — гикаю! — поскаржився Кріт.
— Тоді спробуй затиснути собі ніс і випити склянку води, ставши догори ногами.
— А принеси-но мені, будь ласка, води, — попросив Кріт.